

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 76Ek/186/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122214906
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6122214906.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava - Karlova Ves, IČO: 42 185 190, proti povinnému: L. N., nar. X.XX.XXXX, bytom G. XXX, XXX XX G., o vymoženie 187.45 Eur s prísl., o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, o sťažnosti oprávneného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 76Ek/186/2022 zo dňa 23.03.2022, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť oprávneného **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1/ Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 19.01.2022 domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 187.45 Eur s prísl., a to na podklade exekučného titulu - Notárskej zápisnice sp. zn. N 3795/2003, NZ 91852/2003 zo dňa 14.10.2003 spísanej notárom JUDr. Ondrejom Ďuriačom.

2/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 23.03.2022 rozhodnutie, ktorým návrh na vykonanie exekúcie zamietol a trovy exekučného konania oprávnenému nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 53 ods. 1, ods. 3 písm. h/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 9 ods. 1 a 10 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní (ďalej len „ZoUNEK“), § 22 ods. 1, 2, § 31 ods.1, § 39, § 574 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, § 323 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb Obchodného zákonníka, a tým, že predmetná notárska zápisnica nemôže byť spôsobilým exekučným titulom pre exekúciu, nakoľko nezodpovedá požiadavkám, ktoré sa na notársku zápisnicu ako exekučný titul kladú, a ďalej z dôvodu, že plnomocenstvo udelené povinným je v rozpore s § 31 a nasl. Občianskeho zákonníka, taktiež i uznanie záväzku, ktoré vzniklo podľa § 323 Obchodného zákonníka spolu s udelením súhlasu s vykonateľnosťou notárskej zápisnice sú neplatné. Oprávnený navrhoval vykonanie exekúcie na podklade notárskej zápisnice, pri spísaní ktorej za povinného konal, a podpísal ju splnomocnený zástupca advokát Mgr. Tomáš Kušnir, ktorý dlh v plnom rozsahu, čo do základu aj do výšky uznal a zároveň súhlasil s použitím notárskej zápisnice ako exekučného titulu. Spísaniu notárskej zápisnice predchádzalo uzavretie Zmluvy o úvere, ktorú uzatvorili oprávnený a povinný dňa 28.07.2003. Povinný bol v zmluve identifikovaný menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu. Po oboznámení sa s obsahom predmetnej zmluvy o úvere tak vyšší súdny úradník konštatoval, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu. V širšom kontexte je nutné vychádzať i z ustanovení osobitnej právnej úpravy zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu uzavretia posudzovanej zmluvy, najmä z ustanovenia § 23a tohto zákona upravujúceho spotrebiteľské zmluvy. Spotrebiteľskými zmluvami podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. (uznesenie Krajského súdu v Banskej

Bystrici č.k. 17CoE/175/2012-118 zo dňa 26. 10. 2012). V danom prípade je nepochybné, že uzatvorená zmluva o úvere je zmluvou formulárovou, pripravenou na predtlačenom tlačive, do ktorého sa len vpisujú požadované údaje. Dlžník tak nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť obsah zmluvných podmienok poskytnutia úveru, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu ako celku. Zároveň súdu z jeho rozhodovacej praxe je známe, že poskytovanie úverov na základe takejto zmluvy o úvere je bežnou praxou oprávneného. V dôsledku toho, že právny vzťah založený zmluvou o úvere posúdil vyšší súdny úradník ako vzťah spotrebiteľský, aplikoval na danú situáciu ustanovenia zaručujúce povinnému ako spotrebiteľovi ochranu jeho práv a pristúpil k posudzovaniu toho či nie je daný niektorý z dôvodov pre zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle § 53 ods. 3 písm. h) Exekučného poriadku, pričom vzhľadom na § 10 ZoUNEK na tento postup nemá vplyv, že v danom prípade sa jedná o opätovný návrh na vykonanie exekúcie v zmysle § 9 ods. 1 tohto zákona.

3/ V nadväznosti na vyššie uvedené vyšší súdny úradník zistil, že súčasťou Zmluvy o úvere zo dňa 28.07.2003, ktorej predmetom bolo poskytnutie sumy 5 000,- Sk, bolo aj splnomocnenie, ktorým povinný ako dlžník splnomocnil advokáta Mgr. Tomáša Kušníra na spísanie notárskej zápisnice ako exekučného titulu, t. j. aby v jeho mene uznal jeho záväzok z úveru tak, aby sa notárska zápisnica stala vykonateľným titulom pre súdny výkon rozhodnutia alebo pre exekúciu na celý jeho majetok do výšky vzniknutej pohľadávky a jej príslušenstva. Z predloženej notárskej zápisnice spísanej JUDr. Ondrejom Ďuriačom na Notárskom úrade v Partizánskom dňa 14.10.2003 zistil, že za povinného konal a zápisnicu podpísal advokát Mgr. Tomáš Kušnír. Tento za povinného uznal dlh voči oprávnenému v celkovej výške 10.772,- Sk, z toho úver a poplatok predstavujú sumu 7.040,-Sk, pričom táto suma sa mala úročiť úrokom z omeškania vo výške 0,25% denne od 19.09.2003 do zaplatenia. Celý vyššie uvedený dlh pozostáva z istiny nesplateného úveru, poplatku z úveru, trov právneho zastúpenia a trov za spísanie notárskej zápisnice. Povinný v notárskej zápisnici uznáva uvedený dlh v plnom rozsahu, čo do základu aj do výšky uvedenej pohľadávky. Ďalej splnomocnený zástupca vyhlásil, že tento dlh, ktorý je opísaný v notárskej zápisnici vrátane úroku, splatí povinný v lehote do 21.10.2003, v opačnom prípade vyjadril súhlas s použitím notárskej zápisnice ako exekučného titulu. V uvedenej veci teda dvojstranný právny úkon - zmluvné zastúpenie - vzniklo súčasne s uzavretím zmluvy o úvere, v čase, keď žiadny dlh neexistoval a poukázal i na ustanovenie § 31 ods. Občianskeho zákonníka.

4/ Okrem toho vyšší súdny úradník konštatoval rozpor záujmov povinného a „splnomocneného“ zástupcu. V danom prípade bola „slobodná voľba“ povinného pri „výbere“ advokáta zastupujúceho záujmy povinného vylúčená, lebo advokáta, ktorý bude zastupovať dlžníka (povinného) pri uznaní záväzku z úveru poskytnutého veriteľom (oprávneným), ako aj pri spísaní notárskej zápisnice a pri udelení súhlasu s jej vykonateľnosťou (§ 45 ods. 2 písm. c/ Exekučného poriadku) „vybral“ vopred veriteľ (oprávnený) tým, že ho uviedol v predtlačí úverovej zmluvy predloženej dlžníkovi na podpis. Za týchto okolností boli záujmy zástupcu (Mgr. Tomáša Kušníra) v rozpore so záujmami zastúpeného (povinného), v dôsledku čoho je dohoda o zastúpení neplatná (§ 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka). Absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva priamo zo zákona a pôsobí voči každému. Na absolútnu neplatnosť prihliada súd aj bez návrhu (ex offa). Absolútna neplatnosť sa nemôže napraviť dodatočným schválením. Keďže dohoda o zastúpení povinného advokátom Mgr. Tomášom Kušnírom je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútna neplatná, neplatný je aj právny úkon, ktorým tento advokát za povinného udelil súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice. Z uvedených dôvodov vyšší súdny úradník dospel k záveru, že ak za týchto okolností Mgr. Tomáš Kušnír v notárskej zápisnici udelil za povinného „súhlas“ s jej vykonateľnosťou, chýba podstatná náležitosť materiálnej vykonateľnosti notárskej zápisnice v zmysle § 45 ods. 2 písm. c/ Exekučného poriadku.

5/ Inštitút uznania záväzku je jedným z právnych prostriedkov zabezpečenia záväzku. Zákon ako podstatnú náležitosť uznania záväzku považuje uznanie určitého záväzku. Bližšie však tento pojem nevy vymedzuje. Tento pojem treba chápať tak, že nevyhnutnými zložkami sú jednak dôvod a jednak výška záväzku. Pri takejto interpretácii nie je obsahový rozdiel medzi občiansko-právnym a obchodno-právnym chápaním záväzku. Uznanie záväzku treba kvalifikovať ako jednostranný právny úkon dlžníka, ktorý adresuje veriteľovi. Týmto úkonom dlžník uzná za svoj určitý záväzok, čím vlastne potvrdzuje jeho platnosť v čase uznania. Zákon na účinnosť takéhoto uznania predpisuje obligatórne písomnú formu. Zákonným dôsledkom uznania záväzku je právna domnienka, ktorá je vyvrátiteľná, že záväzok v čase uznania existoval (trval). Uznať záväzok, alebo uznať dlh je právom dlžníka, ktorý v budúcnosti môže realizovať, ale aj nemusí. Záleží to od rôznych okolností, ktoré nastanú až v budúcnosti. Podľa citovaného ustanovenia, ktoré má kogentnú povahu, nie je prípustné, aby sa niekto vzdal práva, ktoré

môže vzniknúť až v budúcnosti. Takáto dohoda je neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka, t. j. ak v čase uzavretia zmluvy o úvere a o splnomocnení Mgr. Tomáša Kušníra neexistoval dlh a nebola známa ani jeho výška, v tomto čase nemohol povinný realizovať svoje právo dlh uznať alebo neuzať, a taktiež nemohol splnomocniť Mgr. Tomáša Kušníra na takéto právo. Na základe uvedených skutočností dospel vyšší súdny úradník k záveru, že uznanie dlhu ako aj súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice sú právne úkony, ktoré „splnomocnený“ zástupca povinného urobil v rozpore s jeho záujmami, a keďže svojim účelom odporovali zákonu, sú v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné.

6/ Vzhľadom na vyššie uvedené ďalej vyšší súdny úradník skúmal, či exekučný titul, t. j. predložená notárska zápisnica spĺňa materiálne a formálne predpoklady, aby sa mohla stať spôsobilým exekučným titulom. Predmetná notárska zápisnica sp. zn. N 3795/2003, NZ 91852/2003 zo dňa 14.10.2003 spísaná notárom JUDr. Ondrejom Ďuriačom, bola spísaná len so zástupcom povinného, nie s povinným osobne. Ak oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul notársku zápisnicu, neznamena to, že by exekučný súd nebol povinný skúmať, či na jej podklade možno vykonať exekúciu (porovnaj obdobne R 58/1997). V prípade notárskej zápisnice formálna stránka jej vykonateľnosti spočíva v dodržaní formy notárskej zápisnice upravenej v § 47 zákona č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov. Materiálna stránka je predpísaná v ustanovení § 45 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku, podľa ktorého nevyhnutnými náležitosťami notárskej zápisnice ako exekučného titulu je okrem iného aj súhlas povinnej osoby s vykonateľnosťou. Práve tento súhlas povinnej osoby s vykonateľnosťou notárskej zápisnice je najdôležitejšou náležitosťou notárskej zápisnice ako exekučného titulu - až tento prejav vôle povinnej osoby robí z notárskej zápisnice verejnú listinu, ktorá je spôsobilá na nútený výkon povinností uvedených v jej obsahu. Uvedeným prejavom vôle povinnej osoby sa teda završuje vznik exekučného titulu. Inými slovami, výlučne v dôsledku tohto právneho úkonu povinnej osoby, ktorý je vzhľadom na svoj cieľ a účel, procesnej povahy, sa z notárskej zápisnice stáva exekučný titul, ktorému zákon priznáva rovnaké právne účinky aké priznáva vykonateľnému rozhodnutiu súdu. Tento súhlas udeľuje buď ten, kto je osobne prítomný pri spísaní notárskej zápisnice, alebo ten, kto je ako zástupca oprávnený konať v mene zastúpeného (účastníka notárskej zápisnice, ktorý robí právny úkon, o ktorom sa spisuje notárska zápisnica). Ak niekto ako zástupca koná pri spisovaní notárskej zápisnice za povinnú osobu napriek tomu, že nie je oprávnený za ňu konať, nemožno „súhlas“ s vykonateľnosťou notárskej zápisnice udelený „zástupcom“ považovať za súhlas povinnej osoby. Podľa § 22 ods. 1 Občianskeho zákonníka zástupcom je ten, kto je oprávnený konať za iného v jeho mene. Zo zastúpenia vznikajú práva a povinnosti priamo zastúpenému. Podľa § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka zastupovať iného nemôže ten, kto sám nie je spôsobilý na právny úkon, o ktorý ide, ani ten, záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami zastúpeného. Neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Za obchádzanie zákona sa považuje aj konanie, v rámci ktorého určitý nebankový subjekt robí rôzne dvojstranné právne úkony (zmluvy o úvere, záložné zmluvy, dohody o zastúpení a pod.) tak, že má vopred vetytovaného „zástupcu“ druhej zmluvnej strany, následné úkony ktorého sledujú nie záujmy ním zastupovanej zmluvnej strany, ale záujmy nebankového subjektu. Záujmy zástupcu a zastúpeného sa v takom prípade dostávajú do rozporu. Predložená notárska zápisnica teda nezodpovedá požiadavkám, ktoré na notársku zápisnicu kladie ustanovenie § 45 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku. Rovnako tak dohoda o plnomocenstve, ktorá bola uzatvorená medzi povinným a Mgr. Tomášom Kušnírom podľa § 31 Občianskeho zákonníka, je absolútne neplatná, a z tohto dôvodu tu chýba ďalší predpoklad na to, aby predložená notárska zápisnica mohla byť spôsobilým exekučným titulom. Súčasťou notárskej zápisnice bolo aj vyhlásenie splnomocneného zástupcu povinného o tom, že uznaný dlh zaplatí v lehote, ktorý si určil pravdepodobne zástupca povinného sám, bez toho, aby mu povinný udelil plnú moc na takýto úkon. Na základe uvedeného potom bol povinný zaviazaný na splatenie svojho dlhu v lehote, o ktorej nemal ani vedomosť a nemal vedomosť ani o tom, že mu začala plynúť lehota na plnenie, pričom na základe jej uplynutia sa notárska zápisnica mala stať vykonateľným exekučným titulom. Vzhľadom na to, že predloženú notársku zápisnicu nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul, vyšší súdny úradník v súlade s ustanovením 53 ods. 3 písm. h) Exekučného poriadku návrh na vykonanie exekúcie zamietol, pretože sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým je notárska zápisnica, ktorá nespĺňa zákonné náležitosti alebo záväzok v nej obsiahnutý odporuje zákonu alebo je v rozpore s dobrými mravmi.

7/ Proti rozhodnutiu bola v zákonom stanovenej lehote podaná sťažnosť oprávneného. Nesúhlasil s tvrdením súdu o „vadnosti“ udeleného splnomocnenia na spísanie notárskej zápisnice. V danom prípade ide o hmotnoprávne zastúpenie povinného v zmysle ust. § 22 v nadväznosti na ust. 31 a nasl.

Občianskeho zákonníka, ktoré bolo udelené advokátovi Mgr. Tomášovi Kušnirovi. Z ustanovenia § 24 Občianskeho zákonníka vyplýva, že zákon zo zásady, že ďalšie zastúpenie nie je možné, pripúšťa výnimku, ktorá umožňuje zástupcovi dať sa zastúpiť ďalším zástupcom, a to len v prípade, ak to dovoľuje právny predpis alebo je to účastníkmi dohodnuté. Takýmto právnym predpisom je napr. ust. § 25 ods. 3 OSP, v zmysle ktorého sa môže dať advokát v občianskom súdnom konaní zastupovať iným advokátom, prípadne koncipientom (substitúcia), pričom z ďalšieho zastúpenia vznikajú práva a povinnosti priamo zastúpenému. Povinný ako dlžník mohol kedykoľvek po uzatvorení zmluvy o úvere udelené plnomocenstvo v zmysle § 33b Občianskeho zákonníka v platnom znení odvolať, pričom tak neurobil. Udelením plnomocenstva sa povinný ako dlžník nevzdal svojich práv na uznanie záväzku, iba rozšíril možnosť uznania záväzku za jeho osobu aj na osobu splnomocniteľa, v danom prípade advokáta. Platné právne predpisy povinnému ako dlžníkovi nebránili v tom, aby dobrovoľne sám uznal záväzok zo zmluvy o úvere, pričom výška záväzku bola povinnému ako dlžníkovi známa. Oprávnený ako veriteľ pravidelne vyzýval povinného na úhradu jeho záväzku a vždy špecifikoval aktuálnu výšku dlžnej sumy. Zároveň nesúhlasil s názorom súdu, že v čase uzatvorenia zmluvy dlh neexistoval a nebola známa ani jeho výška, a preto v tom čase povinný nemohol realizovať svoje právo dlh uznať a taktiež nemohol na takéto právo splnomocniť Mgr. Tomáša Kušnira. Formulácia uvedená v plnomocenstve „.... uznal môj záväzok z úveru vyššie uvedeného...“ (v úverovej zmluve) je určitá. V zmysle platných právnych predpisov nevyplýva povinnosť určiť pri uznaní záväzku výšku uznania záväzku presným číselným vyjadrením.

8/ Oprávnený sa rovnako nestotožnil s právnym názorom prvostupňového súdu, podľa ktorého nie je citovaná notárska zápisnica spôsobilým exekučným titulom z dôvodu, že povinný platne nespomocnil Mgr. Tomáša Kušnira svojím zastupovaním. Pokiaľ sa zákonodarca rozhodol zaviesť do právneho poriadku notársku zápisnicu ako exekučný titul, nepochybne tým prejavil svoj záujem o posilnenie riešenia sporov medzi účastníkmi právnych vzťahov predovšetkým mimosúdnym spôsobom. Inými slovami, zákon účastníkom hmotnoprávneho vzťahu za istých podmienok dovolil, aby si zabezpečili exekučný titul bez toho, aby ich vec z hľadiska hmotného práva preskúmal v občianskom súdnom konaní a vyniesol o tom definitívne a záväzné rozhodnutie súd. Ak by mal exekučný súd vykonať takéto preskúmanie veci v rámci exekučného konania, muselo by to byť v zákone výslovne uvedené, pretože takéto preskúmanie ide nad rámec preskúmania formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu. Oprávnený má za to, že plnomocenstvo udelené Mgr. Tomášovi Kušnirovi je platné a nie je možné ho kvalifikovať ako absolútne neplatný právny úkon. Udelené plnomocenstvo je právnym úkonom spĺňajúcim všetky náležitosti právneho úkonu v zmysle ust. § 34 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“). Plnomocenstvo na zastupovanie bolo súčasťou Zmluvy a bolo dojednané jasne, určito a zrozumiteľne. Dlžník (Povinný) splnomocnil Mgr. Tomáša Kušnira, aby v mene dlžníka uznal záväzok z úveru uvedeného v Zmluve. Okresný súd Bratislava IV neplatnosť plnomocenstva odôvodnil odkazom na ust. § 22 Občianskeho zákonníka v zmysle ktorého „zastupovať iného nemôže ten, kto sám nie je spôsobilý na právny úkon o ktorý ide, ani ten, záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami zastúpeného.“ Oprávnený má za to, že splnomocnenec Mgr. Tomáš Kušnir konal v medziach plnomocenstva a neprekročil svoje oprávnenia uvedené v predmetnom plnomocenstve, nakoľko v plnomocenstve je jasne, zrozumiteľne a určito vyjadrený rozsah udeleného plnomocenstva, t. j. „spísanie notárskej zápisnice ako exekučného titulu, t. j. aby v mojom mene uznal môj záväzok z úveru vyššie uvedeného tak, aby sa notárska zápisnica stala vykonateľným titulom pre súdny výkon rozhodnutia...“ Povinný predmetné plnomocenstvo na znak súhlasu podpísal. Oprávnený má za to, že konanie Mgr. Tomáša Kušnira (uznanie záväzku) nemožno kvalifikovať ako konanie, ktoré je v rozpore so záujmami zastúpeného (Povinného). Vzhľadom na to, že záväzkovo-právny vzťah vyplývajúci zo Zmluvy má povahu absolútneho obchodu aj uznanie záväzku sa riadi ust. § 323 Obchodného zákonníka. K uznaniu záväzku došlo v čase keď dlh vyplývajúci zo Zmluvy nebol premlčaný. Ako bolo uvedené vyššie povinný dlhodobo ignoroval výzvy oprávneného a neplnil si svoje záväzky vyplývajúce zo Zmluvy (neuhradil ani jedinú splátku) v dôsledku čoho sa dostal do omeškania a jeho záväzky voči oprávnenému sa rozšírili (došlo k zvýšeniu pohľadávky oprávneného). V prípade, ak by k uznaniu záväzku nedošlo a tento stav by trval ešte dlhšie, v dôsledku plynúcich úrokov z omeškania by sa pohľadávka oprávneného zvýšila ešte viac. Z uvedeného vyplýva, že splnomocnenec Mgr. Tomáš Kušnir konal v záujme dlžníka (povinného). Oprávnený uzavierať Zmluvu v dobrej viere, že povinný bude svoje záväzky vyplývajúce zo Zmluvy plniť a z tohto dôvodu mu aj poskytol úver. Podobne konanie Mgr. Tomáša Kušnira, ktorým uznal záväzok povinného nie je v rozpore s dobrými mravmi a bez právneho dôvodu. Naopak v rozpore s dobrými mravmi by bolo konanie splnomocnenca, ktorý by uznal záväzok premlčaný a pohľadávku mnohonásobne prevyšujúcu sumu poskytnutého úveru. Konanie

povinného, t. j. dlhodobé ignorovanie výziev oprávneného a neplnenie záväzkov považoval oprávnený za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi a v rozpore s princípmi poctivého obchodného styku.

9/ Oprávnený poukázal aj na skutočnosť, že povinný nemá postavenie spotrebiteľa (zmluva sa riadi ust. § 497 a nasl. ObZ), a preto sa na udelenie plnomocenstva nevzťahujú ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, konkrétne ust. § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho nie je možné udelenie plnomocenstva považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Oprávnený v tejto súvislosti poukazuje aj na jednu zo zásad záväzkového práva, ktorou je zásada „favor contractus“ - teória zachovania platnosti zmlúv v záujme právnej istoty účastníkov zmluvy. Podľa ust. § 23 Občianskeho zákonníka zastúpenie vzniká na základe zákona, rozhodnutia štátneho orgánu alebo dohody o plnomocenstve, pričom dohoda o plnomocenstve je dvojstranný právny úkon medzi splnomocnencom a splnomocniteľom o poverení a prijatí zastupovania a o jeho rozsahu. Oprávnený má za to, že dohoda o plnomocenstve je z objektívneho hľadiska ako celok udržateľná a preto ju nemožno považovať za absolútne neplatnú. Právne úkony je potrebné vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale aj podľa vôle toho, kto právny úkon urobil. Právny úkon (plnomocenstvo) nemôže byť neplatný, ak je jeho význam nepochybný. Z plnomocenstva bolo zrejmé kto ho udeľuje a akého konania sa týka, bolo určité a zrozumiteľné. Plnomocenstvo bolo riadne podpísané navrhovateľom aj zvoleným zástupcom. Na existenciu právneho úkonu nestačí existencia akejkoľvek vôle, ale musí sa jednať o vôľu, ktorá spĺňa náležitosti predpísané právnym poriadkom. Občianske právo požaduje od právne relevantnej vôle, že musí byť skutočne daná (t.j. musí objektívne existovať), musí byť slobodná, vážna, nemôže vzniknúť v dôsledku omylu alebo tiesne. Oprávnený má za to, že v danom prípade nemožno hovoriť o absencii niektorej z náležitostí vôle. Nedostatok vôle si nemožno zamieňať s ľahkovážnosťou druhej zmluvnej strany. Povinný mohol odmietnuť uzavrieť takúto Zmluvu, v ktorej je obsiahnuté plnomocenstvo. Oprávnený v tejto súvislosti podotkol, že štandardne uzavieral s klientmi zmluvy, v ktorých predmetné plnomocenstvo obsiahnuté nebolo. Povinný však túto skutočnosť nijakým spôsobom nenamietal a nakoľko vystupoval ako podnikateľ (s určitou znalosťou veci a profesionálne), oprávnený v dobrej viere Zmluvu uzavrel a povinnému úver poskytol. Podľa Rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/343/2013 „Nedostatok vážnosti prejavu vôle je daný tým, že sa zdanlivo prejavuje vôľa, ktorá v skutočnosti neexistuje a ak by aj existovala, tak v inej kvalite, než to ukazuje jej prejav. K takýmto prejavom vôle patria predovšetkým úkony urobené pri hre, zo žartu a podobne. Dôkazné bremeno, pokiaľ ide o nedostatok vážnosti prejavu vôle, zaťažuje toho, kto konal bez tohto predpokladu platnosti právneho úkonu.“ V dôsledku uvedeného nemožno hovoriť o nedostatku vážnosti vôle na strane povinného, ktorý bol pri uzavieraní Zmluvy dobre informovaný o následkoch udeleného plnomocenstva avšak bol ľahostajný. Uvedenému konaniu nemožno poskytnúť právnu ochranu určením absolútnej neplatnosti Zmlúv. Oprávnený má za to, že súd v danom prípade ani nebol oprávnený ex offo skúmať platnosť dojednaného plnomocenstva, skúmať či boli splnené náležitosti vôle a iné, pretože povinný nemá postavenie spotrebiteľa a navyše bol to práve povinný koho konanie (ignorácia existujúceho a nepremičaného dlhu) by bolo možné kvalifikovať ako konanie v rozpore s dobrými mravmi.

10/ Oprávnený má za to, že postup súdu, ktorým určil že dohoda o plnomocenstve je neplatná ako celok (v dôsledku čoho ani notárska zápisnica nemôže byť exekučným titulom) je v rozpore s právnymi predpismi, pretože týmto postupom došlo k porušeniu základného princípu záväzkového práva pacta sunt servanda, ďalej k porušeniu základného princípu exekučného konania, ktorým je princíp ochrany oprávneného v exekučnom konaní a napokon k porušeniu princípu rovnosti strán v konaní. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby súd v zmysle § 250 ods. 2 CSP uznesenie Okresného Banská Bystrica, vedeného pod sp. zn. 76Ek/186/2022 zo dňa 23.03.2022, zrušil.

11/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

12/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

13/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

14/ Podľa § 45 ods. 2 písm. c/ Exekučného poriadku exekučným titulom na účely tohto zákona je aj notárska zápisnica, ktorá obsahuje právny záväzok a v ktorej je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila.

15/ Podľa § 53 ods. 3 písm. h) Exekučného poriadku, súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak: sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým je notárska zápisnica, ktorá nespĺňa zákonné náležitosti alebo záväzok v nej obsiahnutý odporuje zákonu alebo je v rozpore s dobrými mravmi.

16/ Podľa § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zastupovať iného nemôže ten, kto sám nie je spôsobilý na právny úkon, o ktorý ide, ani ten, záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami zastúpeného.

17/ Podľa § 31 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri právnom úkone sa možno dať zastúpiť fyzickou alebo právnickou osobou. Splnomocniteľ udelí za týmto účelom plnomocenstvo splnomocnencovi, v ktorom sa musí uviesť rozsah splnomocnencovho oprávnenia.

18/ Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

19/ Po preskúmaní sťažnosti voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, zákonný sudca vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a konštatoval, že bola podaná včas a nie je dôvodná. Vyšší súdny úradník správne zistil skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie dostatočne a presvedčivo odôvodnil. Zároveň poukazuje na znenie ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní sťažovateľa, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jeho práv. Preto sudca v sťažnostnom konaní už len na podporu správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa nižšie uvedené.

20/ Z návrhu na vykonanie exekúcie vyplýva, že sa jedná o opätovný návrh na vykonanie exekúcie podaný v zmysle § 9 ZoUNEK, pričom stará exekúcia bola vedená súdnym exekútorom, JUDr. Ivanom Nestorom, pod sp. zn. EX660/2021. V prípade podania opätovného návrhu na vykonanie exekúcie sa „nové“ exekučné konanie vedie už podľa predpisov platných a účinných v čase podania opätovného návrhu na začatie exekúcie. Návrh na vykonanie exekúcie sa posudzuje podľa ustanovenia § 53 Exekučného poriadku a pri tejto činnosti súdu je irelevantné, či ide o repodaj alebo úplne nový návrh na vykonanie exekúcie (s výnimkou posudzovania dôvodnosti uplatnených trov v súvislosti s podaným návrhom podľa § 9 ods. 3 ZoUNEK). Exekučný súd je v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený a zároveň povinný preskúmať, či možno exekúciu na podklade návrhu na vykonanie exekúcie a jeho príloh vykonať (vydať poverenie súdnemu exekútorovi), pretože i v zmysle konštatnej judikatúry je súd povinný v priebehu celého exekučného konania ex offo skúmať, či sú splnené všetky predpoklady na vedenie takéhoto konania. Jedným z týchto predpokladov je aj relevantný exekučný titul. Bez jeho existencie nemožno exekúciu vykonať (uznesenie Ústavného súdu SR z 20.04.2011, sp. zn. II. ÚS 165/2011). Oprávnenie preskúmať rozhodnutie z pohľadu či sa jedná o spôsobilý exekučný titul má v zmysle Exekučného poriadku jedine exekučný súd (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 26.02.2013, sp. zn. 4M Cdo 8/2012). Samotný ZoUNEK nepredpokladá, že by malo byť pri opätovnom návrhu na vykonanie exekúcie automaticky vydané poverenie na vykonanie exekúcie, len preto, že sa už exekúcia raz viedla, čo je vyjadrené v ustanovení § 8 ods. 6 ZoUNEK (ak súd opätovnému návrhu nevyhoví, upovedomí o tom exekútora, ktorý vydal upovedomenie o zastavení starej exekúcie, ktorý bezodkladne zruší všetky úkony smerujúce k zabezpečeniu majetku podliehajúceho starej exekúcii). Vzhľadom na

uvedené, bol potom postup vyššieho súdneho úradníka, ktorým skúmal návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy, vrátane predloženej notárskej zápisnice, ako spôsobilého exekučného titulu, správny.

21/ V zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 v spojení s § 53 ods. 3 písm. h/ Exekučného poriadku exekučný súd povinný skúmať, či notárska zápisnica obsahuje zákonné náležitosti a či záväzok v nej obsiahnutý nie je v rozpore so zákonom alebo dobrými mravmi. Pri posudzovaní notárskych zápisníc teda nastane situácia, kedy súd na jednej strane musí rešpektovať vôľu strán zakotvenú v dohode, s tým obmedzením, že musí dbať na to, či sú takouto súkromnoprávnou dohodou zachované princípy zákonnej alebo ústavnej hodnoty, na ktorých je potrebné trvať. Vecný prieskum notárskych zápisníc explicitne umožňuje Exekučný poriadok v znení účinnom od 1. apríla 2017 z hľadiska možného rozporu so zákonom alebo s dobrými mravmi [§ 53 ods. 3 písm. h) (nález Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 33/2020). Preto, ak exekučný súd skúma, či tento exekučný titul má všetky zákonom požadované náležitosti, musí sa do istej miery dotknúť aj hmotnoprávných inštitútov, ktoré sú v notárskej zápisnici obsiahnuté. Vyšší súdny úradník tak bez toho, aby konal nad rámec § 53 Exekučného poriadku, musel preskúmať platnosť dohody o udelení plnomocenstva a ustáliť či Mgr. Tomáš Kušnír, resp. ním poverený substituent, bol splnomocnený na úkony v takom rozsahu, ako ich urobil v mene povinného. Nemožno tak súhlasiť s tvrdením oprávneného, že v uvedenej veci došlo k preskúmaniu exekučného titulu nad rámec určený Exekučným poriadkom. Rovnako nemala námietka oprávneného o tom, že povinný nemá postavenie spotrebiteľa, opodstatnenie. Jednak právne posúdenie vyššieho súdneho úradníka nevychádzalo z premisy, ktorá predpokladá spotrebiteľský charakter vzťahu medzi oprávneným a povinným a jednak Exekučný poriadok umožňuje prieskum akejkoľvek notárskej zápisnice bez ohľadu na to či táto notárska zápisnica zachytáva právne úkony zo spotrebiteľského alebo nespotebiteľského právneho vzťahu.

22/ Exekučným titulom v posudzovanej veci mala byť notárska zápisnica N 3795/2003, NZ 91852/2003 spísaná dňa 14.10.2003 notárom, JUDr. Ondrejom Ďuriačom, so sídlom Notárskeho úradu v Partizánskom, Generála Svobodu 1069/4, na základe ktorej sa oprávnený domáha od povinného (ako dlžníka) vymoženía pohľadávky vo výške 187,45 eur s prísl.. Z jej obsahu vyplývalo, že medzi oprávneným (ako veriteľom) a povinným (ako dlžníkom) bola dňa 28.07.2003 uzavretá zmluva o úvere, na základe ktorej bol dlžníkovi poskytnutý úver vo výške 5000 Sk (165,97 Eur). Za povinného konal a zápisnicu podpísal Mgr. J. X., nar. XX. XX. XXXX, na základe substitučnej plnej moci zo dňa 02. 01. 2003 zastupujúci Mgr. Tomáša Kušníra, advokáta, na základe plnej moci, ktorá je prílohou - súčasťou notárskej zápisnice. Za povinného vyhlásil, že uznáva dlh voči oprávnenému vo výške 10 772,- Sk, z toho úver a poplatok predstavujú sumu 7 040,- Sk (t.j. 233,66 Eur), pričom táto suma sa mala úročiť úrokom z omeškania vo výške 0,25% denne od 19.09.2003 do zaplatenia. Celý uvedený dlh uznal v plnom rozsahu čo do základu aj do výšky. Zároveň sa v mene dlžníka zaviazal vrátiť do 21.10.2003 uvedený dlh oprávnenému. Notárska zápisnica obsahuje aj súhlas dlžníka s jej vykonateľnosťou podľa § 41 ods. 2 písm. Exekučného poriadku (v znení platnom v čase jej spísania) pre prípad neuhradenia vyššie uvedeného dlhu.

23/ V nadväznosti na zistený skutkový stav sa sudca v plnom rozsahu stotožnil s právnym záverom vyššieho súdneho úradníka, že notárska zápisnica je materiálne nevykonateľným exekučným titulom, nakoľko nezodpovedá požiadavkám, ktoré sa na notársku zápisnicu ako exekučný titul kladú, a to z dôvodu absolútne neplatného plnomocenstva udeleného povinným, na základe ktorého zástupca v notárskej zápisnici uznal záväzok a udelil súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice, ktoré úkony sú v rozpore so záujmami zastúpeného. Tieto právne úkony svojim účelom odporovali zákonu, a preto sú v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné. V súvislosti práve s námietkou oprávneného v tom smere, že konanie zástupcu nemožno kvalifikovať ako konanie, ktoré je v rozpore so záujmami zastúpeného - povinného, súd zdôrazňuje, že § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka explicitne ustanovuje, že zastupovať iného nemôže ten, kto sám nie je spôsobilý na právny úkon, o ktorý ide, ani ten, záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami zastúpeného. Rovnako nemožno opomenúť, že Mgr. Tomáš Kušnír ako advokát bol povinný v zmysle § 18 ods. 2 veta prvá zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Vzhľadom aj na uvedené nemožno považovať za súladné so záujmami klienta - povinného uznať pohľadávku oprávneného, v dôsledku čoho napr. dochádza k predĺženiu premlčacej doby, či vysloviť súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice, ktorá sa tak stane exekučným titulom bez toho, aby bol nárok oprávneného preskúmaný v rámci súdneho konania. Naopak, sudca dospel k záveru, že

tieto úkony skôr sledovali záujmy oprávneného ako samotného povinného. V neprospech argumentácie oprávneného vyznieva i skutočnosť, že pri uzatváraní zmluvy o úvere povinný nemal možnosť voľby výberu zástupcu, pretože zmluva bola vyhotovená na predtlačí samotným oprávneným, v ktorej už bola osoba splnomocnenca - advokáta presne určená. Udelenie takéhoto plnomocenstva splnomocniteľom - povinným tak nerešpektuje základný predpoklad jeho udelenia, a to že splnomocnenec bude presadzovať a brániť záujem splnomocniteľa - povinného, v dôsledku čoho sú záujmy splnomocneného advokáta v rozpore so záujmami povinného. Navyše, substitučná plná moc pre Mgr. J. X., ktorý v mene povinného vykonal úkony zachytené v notárskej zápisnici, mu bola udelená dňa 02.01.2003, a teda predchádzala dohodu o splnomocnení medzi povinným a Mgr. Tomášom Kušnírom, ktorá bola uzatvorená až dňa 28.07.2003. Súčasne je súdu z rozhodovacej praxe známe, že v čase uzatvorenia zmluvy o úvere či spísania notárskej zápisnice Mgr. Tomáš Kušník bol splnomocnený spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o. (oprávneným) na jej zastupovanie pri všetkých právnych úkonoch spojených s vymáhaním pohľadávok voči dlžníkom spoločnosti a z uvedeného dôvodu preto splnomocnil advokátskeho koncipienta Mgr. J. X., aby ho zastupoval pri všetkých právnych úkonoch, ktoré je povinný vykonať na základe plnomocenstva udeleného dlžníkom (v tomto prípade povinnou) oprávneného za účelom uznania záväzku dlžníka z úverovej zmluvy a za účelom spísania notárskej zápisnice. Toto zistenie súd podporuje poukazom na Verejné napomenutie zverejnené v Bulletinu slovenskej advokácie 7-8/2009 na čl. 56, ktorým bol disciplinárne obvinený Mgr. Tomáš Kušník uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z.z., ktorého sa dopustil zavineným porušením povinností advokáta v § 18 ods. 3, § 2 ods. 2 a 4 citovaného zákona. Vo vyššie uvedenom tak možno bez akýchkoľvek pochybností vzhľadnúť rozpor nielen s pravidlami profesijnej etiky, ale v konečnom dôsledku predovšetkým rozpor s dobrými mravmi a so záujmami klienta - povinného, ktorého zástupcom v zmysle § 31 Občianskeho zákonníka mal byť Mgr. Tomáš Kušník. V nadväznosti na uvedené je pre právne posúdenie veci irelevantný poukaz oprávneného na to, že to bol práve povinný ktorého konanie (ignorácia existujúceho a nepremičaného dlhu) by bolo možné kvalifikovať ako konanie v rozpore s dobrými mravmi.

24/ Za právne významný v prejednávanej veci treba tiež považovať rozsah splnomocnencovho oprávnenia v udelenom plnomocenstve podľa § 31 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka. Uznanie záväzku je jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi, ktorým potvrdzuje platnosť určitého záväzku v čase uznania. Splnomocnením povinný poveril tretiu osobu, aby v budúcnosti uznala záväzok, ktorého výška v tom čase nebola určená a určiteľná ani len v časti. Obom zmluvným stranám bola známa výška poskytnutého úveru, avšak povinný nemohol mať vedomosť, akú sumu budú predstavovať napr. trovy právneho zastúpenia, trovy za spísanie notárskej zápisnice, a čo znamená slovo „iné“ obsiahnuté tiež v texte splnomocnenia („Dlžník sa zaväzuje uhradiť všetky náklady súvisiace so spísaním notárskej zápisnice /notársky poplatok, trovy právneho zastúpenia pri tomto právnom úkone, a iné/“). Z plnej moci tak nemožno zistiť konkrétny rozsah oprávnení, ktoré z nej zástupcovi vyplývajú - v akom rozsahu má konať v mene zastúpenej osoby a následne posúdiť, či splnomocnenec konal v rámci udeleného splnomocnenia. Uznať záväzok, alebo uznať dlh je právom dlžníka, ktorý v budúcnosti môže realizovať, ale aj nemusí. Záleží to od rôznych okolností, ktoré nastanú až v budúcnosti. V zmysle kogentného ustanovenia § 574 ods. 2 Občianskeho zákonníka nie je prípustné, aby sa niekto vzdal práva, ktoré môže vzniknúť až v budúcnosti. Právo, ktoré môže v budúcnosti vzniknúť, je právom, ktoré v čase uzavretia dohody nie je ešte známe, a preto ním nemožno disponovať. Ak, teda, v čase uzavretia dohody o plnomocenstve nebola známa výška záväzku, nebol známy konkrétny rozsah oprávnení, ktoré z nej zástupcovi vyplývajú, nemohol povinný platne udeliť plnomocenstvo advokátovi Mgr. Tomášovi Kušnírovi na uznanie takéhoto neurčitého záväzku. Jedná sa tak o neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka, ako uviedol vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení. Neplatnosť právneho úkonu uvedená v ustanovení § 39 Občianskeho zákonníka má povahu absolútnej neplatnosti. Je preto bez akéhokoľvek významu, že povinný mohol udelené plnomocenstvo podľa § 33b Občianskeho zákonníka odvolať alebo mohol odmietnuť uzavrieť zmluvu o úvere, ktorej obsahom bolo sporné plnomocenstvo, pokiaľ už uvedený úkon bol odpočiatku neplatný, a teda nemohol spôsobiť žiadne právne následky.

25/ Vykonalnosť notárskej zápisnice nastáva zásadne uplynutím času na dobrovoľné splnenie povinnosti na plnenie, obsiahnuté v tejto zápisnici. Čas plnenia podľa § 45 ods. 2 písm. c/ Exekučného poriadku je presné a určité určenie doby, do ktorej sa povinná osoba zaviazala predmet plnenia poskytnúť oprávnenej osobe, tým sa súčasne vymedzuje doba, po ktorej márnym uplynutím môže oprávnená osoba podať návrh na vykonanie exekúcie, pretože notárska zápisnica obsahujúca súhlas s jej vykonateľnosťou sa stáva vykonateľnou uplynutím doby plnenia. Jej vykonateľnosť sa skúma

rovnako, ako pri vykonateľných rozhodnutiach podľa príslušných predpisov procesného práva. Práve súhlas povinného s vykonateľnosťou notárskej zápisnice je jej najdôležitejšou náležitosťou ako exekučného titulu. Až tento prejav vôle povinného robí z notárskej zápisnice verejnú listinu, ktorá je spôsobilá na nútený výkon povinnosti uvedenej v jej obsahu. V dôsledku tohto právneho úkonu povinného, ktorý je vzhľadom na svoj cieľ a účel procesnej povahy, sa z notárskej zápisnice stáva exekučný titul, ktorému zákon priznáva rovnaké právne účinky, aké priznáva vykonateľnému rozhodnutiu súdu. Pretože notársku zápisnicu spísal dňa 14.10.2003 splnomocnený zástupca Mgr. J. X. v mene povinného a uviedol v nej, že povinný splatí dlh v lehote do 21.10.2003 k rukám oprávnenej osoby, bol povinný zaviazaný na splatenie dlhu v lehote, o ktorej nemusel mať ani vedomosť, že začala plynúť, pretože nebolo v konaní preukázané, že povinný s uvedenou dĺžkou lehoty súhlasil, a akým spôsobom sa o jej dĺžke, resp. začiatku jej plynutia dozvedel. V neposlednom rade súdu neuniklo pozornosti, že substitučné plnomocenstvo, na základe ktorého pri spisovaní notárskej zápisnice konal za Mgr. Tomáša Kušníra Mgr. Bruno X., nebolo súčasťou predloženej notárskej zápisnice, hoci podľa notárskej zápisnice malo byť.

26/ K námietke oprávneného smerujúcej k porušeniu princípu rovnosti strán v konaní, sudca poukazuje na to, že napadnuté uznesenie bolo výsledkom aplikácie zákonných ustanovení, a to na strane jednej § 53 ods. 3 písm. h) v spojení s § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku a na strane druhej § 22 a § 39 Občianskeho zákonníka so záverom, že predložená notárska zápisnica nie je spôsobilým exekučným titulom. Sťažnosťou napadnuté uznesenie vychádza z rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít, ktorá je nielen rozhodovacou praxou aktuálnou, ale vzhľadom na jej vývoj aj rozhodovacou praxou stabilnou. Inými slovami povedané, záver o neplatnosti plnomocenstva udeleného Mgr. Tomášovi Kušnírovi v rámci zmluvy o úvere, je záverom právne správnym a rešpektovaným najvyššími súdnymi autoritami v ich vlastnej rozhodovacej činnosti, o čom musí mať vedomosť aj samotný oprávnený, ktorý bol účastníkom mnohých obdobných konaní, v ktorých bol prijatý obdobný právny záver ako v prejednáwanej veci.

27/ Vzhľadom na vyššie prijaté právne závery, exekučný súd nemôže akceptovať ako exekučný titul notársku zápisnicu, ktorá nespĺňa náležitosti riadneho exekučného titulu, pretože bola napísaná na základe vyhlásenia povinného v zastúpení zástupcu bez riadneho splnomocnenia. Ak splnomocnenie, na základe ktorého substitúť Mgr. J. X. konal pri spísaní notárskej zápisnice, nie je platné, nespĺňa potom ním napísaná notárska zápisnica podmienky vykonateľného exekučného titulu, pretože vyhlásenie o súhlase s jej vykonateľnosťou nedala na to oprávnená osoba. Navyše, v notárskej zápisnici bolo obsiahnuté aj uvedenie takého záväzku, ktorý v písomnom splnomocnení uvedený nebol. Preto sudca s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a právne dôvody podľa § 250 ods. 1 CSP sťažnosť oprávneného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).